

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010527
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2317010527.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudcom JUDr. Jurajom, Dziakom v trestnej veci obžalovanej T. A. pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.08.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaná T. O. S. O. R. O. A. U. B. W. J. V. C. Á. , rod. D., nar. XX.XX.XXXX C. D., hlásený trvalý pobyt B. V. Š. XXXX/X, D.-N., V.. D. C., Slovenská republika,

sa uznáva za vinnú, že

ako matka mal. syna O. D. (rod. C.), nar. XX.XX.XXXX bytom u starej matky W. D. (predtým N.), H. Č.. XX, H. J., hoci jej zo zákona o rodine (z. č. 36/2005 Z. z. v príslušnom znení) vyplýva vyživovacia povinnosť voči uvedenému mal. synovi, ku ktorej bola zaviazaná rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 12.06.2014, právoplatným dňa 03.07.2014, prispievať na výživu sumou 80,- eur na uvedeného svojho mal. syna, a to vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred (i) k rukám W. D. (predtým N.) a (ii) od 16.01.2019 v zmysle rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 16.10.2018 sp. zn. XXP/XXX/XXXX - 53, právoplatný dňa 16.01.2019, na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R. U., si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v D., v mieste bydliska svojho vyššie uvedeného maloletého syna, a všade tam, kde sa zdržiavala riadne neplnila, hoci mala vedomosť o existencii vyživovacej povinnosti, pričom v rozhodnom období bola aj viaceré časové úseky zárobkovo/pracovne činná a mala aj príjem, čím jej vznikol dlh na výživnom za obdobie od 04.06.2016 do 11.08.2023 v celkovej výške 5.219,74 eur,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnila z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

nedbanlivostný prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona jej súd ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Námestníčka okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta podala na tunajší súd dňa 27.07.2017 obžalobu č. 2 Pv 497/16/2202-7, datovanú 20.07.2017 (ďalej len „obžaloba“), na obžalovanú pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku. Následne, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2023 prokurátorka upravila podanú obžalobu v tom zmysle, že modifikovala výšku dlžného výživného na sumu 5.890,- eur (k 17.02.2023) a tiež právnu kvalifikáciu [a to tak, že obžalovaná spáchala žalovaný skutok podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, teda závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, teda po dlhší čas, t. j. prokuratúra už nekvalifikuje skutok ako trestný čin v zmysle § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona].

Súd vo veci rozhodol dňa 21.09.2017 trestným rozkazom, proti ktorému podala obžalovaná odpor, v dôsledku čoho súd prejednal vec na hlavnom pojednávaní, kde dňa 11.06.2019 vyhlásil odsudzujúci rozsudok (č. l. 104 - 109). Po podanom odvolaní obžalovanej proti predmetnému rozsudku Krajský súd v Trnave svojím uznesením sp. zn. 5To/94/2019 zo dňa 21.11.2019 (č. l. 119 - 121) rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 11.06.2019 v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju znova v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol (dôvodom bolo, že súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie bez prítomnosti obžalovanej bez splnenia na to príslušných zákonných podmienok na taký postup) - odvolacím súdom súdu prvého stupňa uloženou úlohou bolo opätovne vykonať hlavné pojednávanie (a predvolať obžalovanú zároveň s príslušnými zákonnými poučeniami ohľadne ne/prítomnosti na hlavnom pojednávaní). S ohľadom na uvedené, súd vec opätovne prejednal a opätovne vykonal hlavné pojednávanie, a to dva termíny - 17.02.2023 a 11.08.2023, kde vec meritórne prejednal a vyhlásil rozsudok. Po zmene zákonného sudcu v roku 2022 obžalovaná navyše vyjadrila nesúhlas so zmenou sudcu a požiadala, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova (č. l. 146).

Súd vykonal vo veci hlavné pojednávanie v rozsahu oboch vyššie uvedených termínov, kde vec meritórne prejednal a aj o nej nakoniec rozhodol rozsudkom, bez prítomnosti obžalovanej, pričom - na hlavné pojednávanie konané dňa 17.02.2023, napriek riadnemu a včasnému predvolaniu (viď doručku na č. l. 179 a samotný text predvolania na č. l. 180 obsahujúci relevantné zákonné poučenia ohľadne ne/prítomnosti na hlavnom pojednávaní), sa obžalovaná nedostavila, svoju neprítomnosť nijak neospravedlnila/nezdôvodnila. Súd teda vykonal v daný deň hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti pri splnení podmienok podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, keďže mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovanej, ktorej bola riadne doručená obžaloba (viď doručku na č. l. 73; tiež výzva podľa § 240 Trestného poriadku - viď doručku na č. l. 76) ako i predvolanie na hlavné pojednávanie (viď doručku na č. l. 179), v prípravnom konaní mala pred orgánom činným v trestnom konaní na výsluchu dňa 19.06.2017 (č. l. 4 až 10) možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní, obžalovaná bola upozornená dňa 19.06.2017 na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania (preštudovania spisu sa nezúčastnila - viď č. l. 65 - 66 spolu s doručkou) a bola na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti upozornená v predvolaní na hlavné pojednávanie (viď č. l. 179 - 180), pričom pre úplnosť súd uvádza, že nenastali okolnosti podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku vylučujúce takýto postup.

- na hlavné pojednávanie konané dňa 11.08.2023 sa taktiež obžalovaná nedostavila, predvolanie na hlavné pojednávanie (č. l. 217; obsahujúce relevantné zákonné poučenia ohľadne ne/prítomnosti na hlavnom pojednávaní) bolo vykázané fikciou skrze § 66 ods. 3 Trestného poriadku (doručené riadne a včas dňa 21.07.2023), pričom z dôvodu doručenia fikciou súd obžalovanú dňa 09.08.2023 kontaktoval

e-mailom (č. I. 226 - 227), kedy obžalovaná v e-mailovej odpovedi zo dňa 10.08.2023 uviedla, že dáva súhlas, aby sa pojednávalo bez jej prítomnosti. Za daných okolností mal súd za to, že je možné vykonať hlavné pojednávanie dňa 11.08.2023 v neprítomnosti obžalovanej (berúc do úvahy už v predošlej odrážke uvádzané splnenie zákonných podmienok podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, resp. neexistenciu prekážok v zmysle § 252 ods. 3 Trestného poriadku), ktorej obžalovanej bolo predvolanie doručené riadne a včas (i keď „len fikciou“), pričom sama následne na dopyt súdu vyjadrila súhlas na konanie v jej neprítomnosti, teda vyjadrila vôľu nevyjadriť sa osobne pred súdom ku skutku ku dňu 11.08.2023, i keď jej súd na to vytvoril priestor (ktorý súhlas obžalovanej podľa názoru súdu, v spojení s riadnym a včasným doručením predvolania fikciou, pokrýva aj dodržanie ustanovenia § 247 ods. 1 Trestného poriadku ohľadne zachovania lehoty u obžalovanej na prípravu na pojednávanie). Rozhodnutie obžalovanej, aby sa konalo v jej neprítomnosti, súd (za splnenia ostatných procesných podmienok) nemal dôvod neakceptovať.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Z prečítanej výpovede obžalovanej z prípravného konania (§ 258 ods. 4 Trestného poriadku) vyplynulo (zostručnené), že v danom čase bola pracovne činná (brigádnicky v pekárni v D.; predtým bola tiež zamestnaná, na účely výživného jej boli realizované zrážky zo mzdy), nakoľko bola za taký skutok už v minulosti odsúdená, snaží sa uhrádzať výživné, ako jej to finančné prostriedky dovoľujú. V minulosti jej pomáhal s platením jej priateľ, aj jej otec s priateľkou. Do spisu predložila poštové poukážky o úhradách. Uhrádzala nižšie sumy, než jej boli stanovené, nakoľko nemala dostatok finančných prostriedkov, živí ďalšie dve deti. S maloletým synom O. sa naposledy stretla v 12/2016 (odvtedy nie, nakoľko jej to svokra neumožnila). Podporu v nezamestnanosti nikdy nepoberala a neboli jej vyplácané žiadne iné dávky. Keby mala viac finančných prostriedkov, určite by posielala výživné v stanovenej výške.

Z výsluchu svedkyne - poškodenej W. D. pred súdom vyplynulo, že naposledy sa s obžalovanou videli, keď mal maloletý 2 roky; nestretávajú sa, nie sú v žiadnom kontakte s obžalovanou, od roku 2018, keď sa to dalo na súd, výživné platí štát. O syna sa obžalovaná nezaujíma, ona ho nepozná, a to už on bude mať 10 rokov, doposiaľ výživné neuhrádza. Doklady, ktoré mala od exekútora, už predložila súdu v tomto konaní. Obžalovaná, aj keď bola niekedy zamestnaná, rušila zamestnanie, od exekútora došlo za rok možno 20 či 30 eur.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj nasledovné listiny:

- č. I. 16 kópia rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. XXP/XXX/XXXX (vyživovacia povinnosť obžalovanej - od 01.01.2014 v sume 80,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám W. N., neskôr D.);
- č. I. 23 kópia rodného listu mal. O. C.Č., v súčasnosti D. (obžalovaná je jeho matkou);
- č. I. 24 - 25 staršie potvrdenie o dochádzke do materskej školy (rok 2017); poškodenej k danému na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2023 uviedla, že maloletý t. č. navštevuje 4. ročník ZŠ v H. J.;
- č. I. 28 kópia uznesenia Krajského súdu v Trnave (súvisiace s rozsudkom na č. I. 16; odmietnutie odvolania);
- č. I. 41 - 42 fotokópie poštových poukazov o úhradách;
- č. I. 47 výpis z registra obyvateľov (rok 2016) ohľadne obžalovanej (obžalovaná je matkou 3 maloletých detí);
- č. I. 52 staršia lustrácia z katastra ohľadne obžalovanej (bez záznamu);
- č. I. 54 staršia správa z ÚPSVaR D. ohľadne obžalovanej (rok 2017; obžalovaná nebola vedená ako uchádzač o zamestnanie, nebola poberateľom dávky v hmotnej núdzi, poberala prídavok na dieťa);
- č. I. 55 staršie potvrdenie Okresného úradu D., že nie je v živnostenskom registri zápis ohľadne obžalovanej (rok 2017);
- č. I. 56 - 60 staršie oznámenie Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovanej s prílohami (rok 2017; nepoberá dávky či dôchodok, nie je vedená v evidencii ako platiteľka poistného; prílohy obsahujú prehľad pracovnej činnosti obžalovanej);
- č. I. 61 starší výpis ústrednej evidencie priestupkov ohľadne obžalovanej (rok 2017; 1 záznam z roku 2012 - priestupok spočívajúci v porušení zákazu požívania, predaja a podávania alkoholu na verejne prístupných miestach, riešené napomenutím);
- č. I. 62 staršia správa z Mestskej časti D. - I. K. ohľadne obžalovanej (rok 2017; obžalovaná tam má evidovaný trvalý pobyt, nebolo voči nej vedené priestupkové konanie či iné konanie o správnom delikte, má 3 neplnoleté deti, je vydatá; bližšie relevantné informácie ohľadne povesti/osoby obžalovanej im známe nie sú);

- č. l. 64 starší posudok zamestnávateľa obžalovanej (rok 2017; pracovné výsledky dobré, bez disciplinárneho riešenia, povahové vlastnosti obžalovanej sú dobré);
- podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXT/XX/XXXX: trestným rozkazom zo dňa 18.03.2016, právoplatným dňa 04.06.2016 bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, skutok sa týkal rovnako ako v tu žalovanej trestnej veci vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi obžalovanej O. C., toho času už D., pričom jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov; v súdnom spise sa nenachádza rozhodnutie ohľadne neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, s ohľadom na § 50 ods. 5, ods. 6, ods. 7 Trestného zákona a plynutie času preto možno uzavrieť, že sa toho času na obžalovanú hľadí, akoby odsúdená nebola);
- č. l. 171 vyúčtovanie exekučného konania (sp. zn. EX 1203/15; povinným je obžalovaná a vymáhaná je vyživovacia povinnosť voči jej maloletému synovi O. C., teraz D.);
- č. l. 184 - 188 doložka právoplatnosti a kópia rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. XXP/XXX/XXXX (od 16.01.2019 je potrebné uhrádzať zo strany obžalovanej predmetnú vyživovaciu povinnosť na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R. U.);
- č. l. 189 odpoveď súdneho exekútora zo dňa 19.01.2023 ohľadne platieb zo strany obžalovanej počas exekučného konania (EX 1203/15)
- č. l. 193 správa z ÚPSVaR R. U. zo dňa 01.02.2022 (neevidujú žiadnu platbu od obžalovanej, v prípade neuhradenia bude pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní);
- č. l. 198 - 200 lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovanej zo dňa 16.02.2023 (obžalovaná bola za posledné roky pracovne činná u viacerých zamestnávateľov, zväčša krátkodobo a s pomerne nižším zárobkom);
- č. l. 209 list obžalovanej datovaný 22.05.2023 (ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, pričom obžalovaná poukazuje na svoju neľahkú životnú situáciu sprevádzanú nedostatkom peňažných prostriedkov s tým, že má záujem výživné uhradiť a že príslušné papiere dokladujúce jej zložitú životnú situáciu resp. zdravotný stav predloží súdu - pozn. do času vyhlásenia rozsudku predložené neboli);
- č. l. 222 až 225 aktuálna odpoveď súdneho exekútora zo dňa 20.07.2023 (bez zmeny, pokiaľ ide o platby obžalovanej, v porovnaní s predošlou správou exekútora v riadkoch vyššie);
- č. l. 227 e-mail od obžalovanej ohľadne súhlasu s pojednávaním v jej neprítomnosti;
- aktuálna lustrácia ZVJS zo dňa 09.08.2023 (obžalovaná sa nenachádza v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže);
- aktuálna lustrácia z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovanej zo dňa 09.08.2023 (1 záznam - priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2022, riešené pokutou);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovanej zo dňa 09.08.2023 (1 záznam, odsúdenie za rovnaký trestný čin, toho času, ako je už uvedené vyššie, pri tomto odsúdení sa na obžalovanú zo zákona hľadí akoby odsúdená nebola - § 50 ods.5, ods. 6, ods. 7 Trestného zákona);
- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovanej zo dňa 09.08.2023 (ako je už uvedené aj vyššie pri staršej lustrácii zo Sociálnej poisťovne, obžalovaná bola za posledné roky pracovne činná u viacerých zamestnávateľov, zväčša krátkodobo a s pomerne nižším zárobkom);
- aktuálna lustrácia z registra obyvateľov ohľadne obžalovanej zo dňa 10.08.2023 (obžalovaná má 3 maloleté deti).

Záverečné návrhy procesných strán. Prokurátorka právom záverečnej reči navrhla obžalovanú uznať za vinnú v zmysle podanej obžaloby (po jej modifikácii na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2023, čo do výšky výživného a právnej kvalifikácie skutku), s tým, že aktuálne zameškané výživné za žalované obdobie od 06/2016 predstavuje sumu 5.219,74 eur. Pokiaľ ide o trest, navrhla obžalovanej uložiť podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1,5 roka so skúšobnou dobou na 2 roky až 2,5 roka a zároveň ju zaviazat' uhradiť v skúšobnej dobe podľa jej schopností a možností zameškané výživné.

K vine. Z vykonaného dokazovania, posúdiac dôkazy tak jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pre súd jednoznačne vyplynulo, že žalovaný skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu a spáchala ho obžalovaná svojím nedbanlivostným zavinením, kedy k zániku trestnosti skrze účinnú ľútosť v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nedošlo (dĺžne výživné nebolo dosiaľ doplatené). Zistený skutkový stav veci a konkrétne spáchanie trestného činu boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi (obžalovaná výživné riadne neplatila, pričom z údajov uvádzaných súdnym exekútorom, berúc do úvahy súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť, bolo možné ku dňu 11.08.2023 stanoviť výšku zameškaného výživného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku). Na

základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchala obžalovaná a že obžalovaná tak svojím protiprávnym konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu - t. j. od 06/2016 až doposiaľ z nebanlivosti neplnila svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho maloletého syna, pričom čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas (niekoľko rokov). Ostatne, obžalovaná nepopierala, že by výživné neuhrádzala (riadne a včas), neuhrádzanie zdôvodňovala jej nepriaznivou životnou situáciou (ku ktorej však doklady nepredložila - i keď napr. v liste zo dňa 22.05.2023 adresovanom súdu, č. I. 209, prisľúbila také doklady doložiť). Súd pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti na strane obžalovanej preto nevidel dôvod odchyliť sa od výšky výživného určenej civilnými súdnymi rozhodnutiami (vykonané dokazovanie nenasvedčuje potrebe revízie civilným súdom určenej výšky výživného na účely toho trestného konania). Súd upravil znenie skutkovej vety s ohľadom na aktuálne (v roku 2023) vykonané dokazovanie, pričom vychádzajúc aj zo správ od súdneho exekútora určil aktuálne dlžnú sumu výživného na sumu uvedenú vo výrokovvej časti rozsudku (vychádzajúc z mesačnej sumy výživného, počtu mesiacov splatného výživného, a úhrad uskutočnených obžalovanou za ostatné roky páchania tu žalovaného trestného činu).

Zavinenie videl súd u obžalovanej nebanlivostné (ako už naznačil v riadkoch vyššie), a to vo forme vedomej nebanlivosti [§ 16 písm. a) Trestného zákona], t. j. obžalovaná vedela (aj s ohľadom na jej predošlé odsúdenie - viď odpis registra trestov obžalovanej), že riadnym neplatením výživného môže porušiť/ohroziť záujem chránený Trestným zákonom pri trestnom čine podľa § 207 Trestného zákona, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala (zrejme čiastočným platením výživného s poukazovaním na svoju životnú situáciu), že také porušenie/ohrozenie nespôsobí. Súd pri žalovanom prečine vzhliadol vyššiu než len nepatrnú závažnosť prečinu (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), najmä s ohľadom na okolnosti prípadu spočívajúce v tom, že obžalovaná bola za taký trestný čin už v minulosti odsúdená (viď odpis registra trestov obžalovanej).

Pokiaľ ide o časové súvislosti (§ 2 ods. 1 Trestného zákona), síce bol žalovaný trestný čin dokonaný ešte za znenia § 207 Trestného zákona účinného do 31.12.2019 (a za znenia § 50 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2018), súd však aplikoval súčasné znenie zákona, nakoľko už len s ohľadom na súčasné znenie § 50 ods. 2 Trestného zákona je uloženie povinnosti v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné bez ingerencie/dohľadu probačného a mediačného úradníka súdu (porovnaj súčasné znenie § 50 ods. 2 Trestného zákona a znenie daného ustanovenia zákona účinné do 31.12.2018) pre obžalovanú zaiste priaznivejšie (menej zaťažujúce; § 2 ods. 1 Trestného zákona).

K trestu. Za žalovaný trestný čin mohol súd ukladať trest odňatia slobody v (základnej) sadzbe 1 rok až 5 rokov (pričom súd nevzhliadol u obžalovanej žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti - na predošlé odsúdenie, i keď to v odpise registra trestov zaznamenané nie je, ako je už uvedené vyššie, sa hľadá, akoby obžalovaná odsúdená nebola). Súd zvolil výmeru (stotožňujúc sa s návrhom prokuratúry) podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov (t. j. v dolnej polovici trestnej sadzby), ktorú považuje súd za dostatočnú na naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona. Súd nevolil žiaden alternatívny trest, nakoľko už v minulosti uložený podmienený trest odňatia slobody (viď odpis registra trestov obžalovanej) nevedol k úplnej náprave obžalovanej, ktorá sa takého (tu nebanlivostného) trestného činu dopustila znova (a vo vzťahu k rovnakému svojmu maloletému dieťaťu). Súd však (stotožňujúc sa s návrhom prokuratúry) nevidel v súčasnosti priestor pre ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody (i keď, ako je uvedené v predošlej vete, ide u obžalovanej o zopakovanie trestnej činnosti), a to z dôvodu, že: (i) obžalovaná prejavila ochotu výživné uhradiť, menšími čiastkami výživné v minulosti (nepravidelne) aj uhrádzala, (ii) obžalovaná sa snaží byť pracovne a zárobkovo činná (ako vyplýva z lustrácie zo Sociálnej poisťovne), t. j. zadovážovať si prostriedky na živobytie legálnou cestou, (iii) obžalovaná je matkou ďalších dvoch maloletých detí (ako vyplýva z lustrácie z registra obyvateľov), kedy ponechanie obžalovanej na slobode skrze podmienený trest odňatia slobody otvára priestor pre obžalovanú plnohodnotne plniť svoju (nielen) vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k všetkým vlastným maloletým deťom, pričom (iv) v predošlom odsúdení sa obžalovanej podarilo dopracovať k osvedčeniu zo zákona (§ 50 ods. 5, ods. 6, ods. 7 Trestného zákona) a hľadá sa na ňu, akoby odsúdená nebola (ako vyplývalo z v rámci dokazovania oboznámeného pripojeného relevantného súdneho spisu), a (v) za ostatné roky má obžalovaná zaznamenaný len jeden priestupok (proti občianskemu spolunažívaniu). Súd teda vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že

na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody v súčasnosti nie je nevyhnutný.

Pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby, súd mohol voľiť z rozmedzia 1 rok až 5 rokov; súdom zvolenú dĺžku 2 roky (t. j. málo pod polovicou rozmedzia) považuje súd v tomto prípade za dostatočnú a primeranú na účely naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona. Navyše, súd uložil obžalovanej aj povinnosť zaplatiť v uvedenej skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné (dĺžka skúšobnej doby preto zohľadňuje aj tento aspekt).

Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovanej na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovanej).

Náhrada škody (zameškaného výživného). Nárok na náhradu škody v čase rozhodovania súdu uplatnený nebol. Poškodená W. D. síce uplatnila v konaní nárok na náhradu škody (v podobe zameškaného výživného), súd však poškodenú v rozsahu tohto ňou uplatneného nároku na hlavné pojednávanie nepripustil (viď zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 17.02.2023). V zmysle existujúcej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia R III/1967, R 55/1993, či KS TT sp. zn. 5To/124/2018) v konaní o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona nezaplatené výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale nesplnenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o rodine (z. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), ktorej zavinené porušenie je samo o sebe trestným činom. Súd je preto toho názoru, že v konaní uplatnená náhrada škody v podobe zameškaného výživného nepredstavuje nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ale ide o nárok vyplývajúci priamo zo zákona o rodine (z. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) - nezaplatené výživné preto nie je možné v adhéznom konaní (t. j. v rámci trestného konania) uplatňovať v rámci nároku na náhradu škody podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku (to ale samozrejme neznamená, že by poškodená nemohla uplatňovať iné/zvyšné práva poškodeného v zmysle Trestného poriadku, resp. že by nemohla svoj nárok uplatňovať civilnou cestou pred civilným súdom).

Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).
Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).
Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).